

PERTRAUKA

◆◆◆ Leidžia Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai ◆◆ 2014 m. spalį ◆◆

*Kai, anot K. Donelaičio, „Ant saulelė vėl nuo mūsų atstodama ritas“, kai žiemkentys atgula į žemę kilniausiam tikslui - kad išaugintų grūdą, mokyklose subruzda ir dideli, ir maži. Taip ateina Pradžia to, ką vadiname kopimu į Žinių šalį. Tokia pradžia mūsų mokykloje prasidėjo prieš 25-erius metus. Todėl šie metai mūsų gimnazijai ypatingi – **Jubiliejus**. Tai šventė visai bendruomenei. Turime puikią progą atsigręžti atgal, suskaičiuoti ir įvertinti nuveiktus darbus, pasidžiaugti mokyklos pasiekimais. Naujas „Pertraukos“ numeris dar kartą sugrąžins į mokyklos istorijos etapus, leis atgimti prisiminimams buvusių mokinių bei mokytojų, pajusti laiko bėgsmą ir pokyčius.*

„Pertraukos“ redakcija sveikina visus su švente ir linki jaunatviško entuziazmo, kūrybiškumo, energijos, linksmų susitikimų, įdomiausių akcijų ir projektų bei nuoširdaus bendravimo.

Kaip keitėsi mūsų mokykla?

1989 metais rugsėjo 1-ąją dieną mūsų Panevėžio 18-oji vidurinė mokykla atvėrė duris į mokslo kelią. Ji buvo pastatyta pagal netipinį naujausią miesto mokyklos projektą. Jo vyriausias architektas – S. Kuncevičius, vyriausias inžinierius – A. Blažys. Mokyklą statė Panevėžio statybos trestas.

Nuo pat atidarymo mokyklai vadovauja direktorius Egidijus Samas, su juo jau ilgus metus dirba: Almira Dambrauskienė, Reda Ambrazaitienė, Loreta Klimkevičienė, Nijolė Krivickienė, Ligita Dauderienė, Zita Morkūnienė, Kęstutis Paškevičius, Vaidotas Rulys, Janina Tijušienė, Jolita Vilkienė, Zenona Mundrienė.

Nuo 1989 m. mokykloje dirbantys mokytojai

Muziejininkė Ieva Petraitytė iš IVA klasės praskleidė praeities uždangą – pasidomėjo, kaip keitėsi mūsų mokykla, ir pateikė trumpą jos retrospektyvą.

Nuo 2001 metų mokykloje nebeįkomplektuojamos pradinės klasės – mokykla siekia gimnazijos statuso.

- Nuo 2004 metų gegužės 6 dienos organizuojami mokyklos vardo rinkimai.
- Nuo 2004 metų liepos 8 dienos miesto savivaldybės tarybos sprendimu Panevėžio 18-ajai vidurinei mokyklai suteiktas „Minties“ vardas.
- 2008 metais balandžio 17 dieną Panevėžio miesto tarybos sprendimu Nr. 1-16-42 mokyklai suteiktas gimnazijos vardas.
- **Kiti svarbūs įvykiai:**
- 1989 metais spalio mėnesį mokykloje pradėta vykdyti Maironiečių veikla.
- 1994 metais rugsėjo mėnesį įkurta skautų draugovė „Gabija“.
- 1996 metais gimnazija pradėta puošti sieninės tapybos darbais.
- 1998 metais savo veiklą oficialiai pradėjo mokinių taryba, 2008 metais, mokyklai tapus gimnazija, įkurtas Mokinių parlamentas.
- 1997 metais, mokyklos dešimtmečio proga, pradėtas leisti laikraštis „Pertrauka“.
- 1999 metais pertvarkomos bibliotekos patalpos, įrengiama skaitykla, atskira mažųjų mokinių biblioteka.
- 2002 metais organizuojama konferencija miesto mastu „Menas gyventi“, 2008 metais ji tapo respublikine, o 2012-aisiais – tarptautine.
- 2004 metais sukurta ir mokyklų LITNET serveryje publikuojama mokyklos svetainė.
- Nuo 2005 m. Mokykla pagal projektą „Mokymosi krypties pasirinkimo galimybių didinimas 14-19 metų mokiniams“ išbandė ir taiko lietuvių k. Bei matematikos modulių programas I gimnazinėms klasėms.
- 2009 metais lapkričio 12 dieną įkuriamas gimnazijos muziejus.
- 2009 metais pradėtas organizuoti rašinių konkursas „Gyvybė – dovana, branginkime ją“, nuo 2011 metų jis vyksta visos respublikos mastu.
- Nuo 2009 metų stiprinama gamtos mokslų ugdymo kokybė bei integracija, plėtojama projektinė veikla bei tradicijos, kuriama moderni techninė bazė. Gimnazija ugdymo veiklą organizuoja rinkdamasi gamtos mokslų ir sveikatinimo kryptį.
- 2011 metais pradėtas projektas „Muilo gamyba“, 2013 metais ši verslo idėja pristatyta respublikiniame edukaciniame DNB projekte LIFTAS.
- 2012 metais inicijuotas sveikatinimo projektas „Ateik ketvirtadienį“, sujungiantis visą Knaudiškių mikrorajono bendruomenę.
- 2012 metais popierinius dienynus pakeičia elektroninis dienynas.
- Nuo 2012 metų rugsėjo mėnesio mokykloje dėvimos uniformos.

Jie prisimena pirmąsias mokyklos dienas

Karolina Mikoliūnaitė, IV f klasė

Kai 1989-ųjų rugsėjo 1-ąją mūsų mieste buvo atidaryta netipinė, keisto ir neįprasto projekto mokykla – Panevėžio 18-oji vidurinė, praėjo jau 25-eri metai. Per tuos metus daug kas keitėsi: vidurinė mokykla tapo gimnazija, didėjo mokytojų kolektyvas, kasmet susirenka vis naujų mokinių būrys. Dabar mūsų mokykloje dirba daugiau kaip

60 darbuotojų, iš kurių dvylika pačių ištikimiausių mokyklos slenkstį mina jau 25-erius metus. Šia gražia proga ir buvo pakalbinti visi kantriausieji. Klausėme, kokia buvo pradžia? Prisipažinsiu, kalbėtis buvo labai įdomu. Tikiuosi, kad skaityti patiks ir kitiems. ☺

Gerbiamas Direktoriau, šį rudenį pasitinkate su JUBILIEJAIS, atšventėte savąjį, todėl dar kartą kuo nuoširdžiausiai sveikiname, o dabar visi švenčiame mokyklos 25-metį. Mokyklos, kuriai jūs vadovaujate nuo pirmųjų jos gyvavimo dienų. Mokyklos, kuri keitė savo vardus, įvaizdį, kuri keitėsi per tą laikotarpį keletą kartų. Kokiomis nuotaikomis gyvenate?

Ar besimokydamas mokykloje ir žaisdamas krepšinį, svajojote tapti mokyklos direktorium?

Mokydamasis mokykloje domėjausi sportu ir galvojau apie profesiją, susijusią su sportine veikla. Todėl pasirinkau Vilniaus pedagoginį institutą ir įgijau istorijos-kūno kultūros mokytojo specialybę. Apie direktoriaus darbą net ir sapne nesapnavau. Jeigu tuomet apie tai būtų pasakė, būčiau gardžiai pasijuokęs. Direktoriumi tapau dėl tam tikrų susiklosčiusių aplinkybių.

25-eri metai mokyklai. Ar ji dar jauna? Kokius sunkiausias jos raidos etapus išgyvenote?

Mokykla visada jauna, nes joje mokosi jaunimas. Bet, vertinant gimnaziją pagal amžių, manyčiau, kad ji yra brandaus amžiaus. Likimas lėmė, kad per šiuos 25-rius metus gimnazijai teko išgyventi daug permainų. Keitėsi mokinių sudėtis: 1989-1993 m. Didžiąją dalį mokykloje sudarė pradinė klasių mokiniai, o nuo 2008 m. liko tik I-IV gimnazijos klasių mokiniai. Keitėsi ugdymo turinys, programos, Nueitas sudėtingas kelias. Per tokį, palyginus trumpą mokyklai laiką tarpą, retai mokyklai teko pajusti tiek reformų ir pertvarkymų. Sunkiausi raidos etapai buvo Panevėžio miesto mokyklų tinklo pertvarkos pradžia, kuomet buvo pradėta nebeįkomplektuoti I-ųjų klasių ir, ko gero, dabar, kai mieste labai sumažėjo mokinių, ir mūsų gimnazijoje klasių komplektų skaičius sumažėjo - didėja konkurencija tarp mokyklų.

Kas jums padeda išlikti jaunatviškam 60-mečiui?

Ne man apie tai spręsti. Daug metų dirbu mokykloje, šalia manęs jaunimas. Kaip galima būnant šalia jo senti? Bent jau širdis turi būti jauna...

Kas šiandien labiausiai džiugina gimnazijos direktorių? O kas kelia nerimą?

Daugiausia gerų emocijų teikia žinios apie gimnaziją baigusiu mokinių sėkmę, apie sėkmingai susiklosčiusį jų gyvenimą, padarytą karjerą. Tuomet supranti, kad mokytojų darbas nenuėjo veltui. Nerimą kelia mažėjanti mokinių mokymosi motyvacija, per aukštas mokinių savęs vertinimas. Man neramu ir dėl didėjančios mokinių priklausomybės nuo interneto ar žaidimų, virtualaus ben-

dravimo. Neskaitomos knygos, nebemokama tarpusavyje bendrauti, nelieta laiko pamokų ruošai.

Kokiam žmogui patiktumėt mokyklos vairą? Kokių savybių jam reiktų?

Žmogui „orkestrui“, t.y. Kuris gerai suvoktų savo misiją, būtų išspręs įvairiose srityse (mokykla vykdo sprendimus, kuriuos priima virš 40 institucijų), pasižymėtų savo dalykinėmis savybėmis, turėtų gerą intenciją, būtų energingas, griežtas ir kartu draugiškas.

Vadovo darbas atima daug laiko ir jėgų. Ar lieka laisvalaikio? Kokį poilsį pripažįstate? Gal turite kokių pomėgių?

Taip, laisvalaikiui laiko lieka. Svarbu tik tinkamai susiplanuoti savo veiklą. Mėgstu aktyvų poilsį. Priklausomai nuo oro sąlygų mėgstu važiuoti dviračiu, paslidinėti, poilsį gamtoje.

Kokį linksmą (gal net kuriozinį) nuotyki esate patyręs mokykloje per tiek metų?

Daugelis jų susiję su mokyklos pastatu. Renkant 18-ajai vidurinei mokyklai vardą buvo pasiūlytas Pentagono (JAV Gynybos Departamento centrinė būstinė) vardas, nes jis savo forma panašus į mokyklos pastatą. Kurioziniai atvejai būna ir kai svečiai ar mokiniai neranda išėjimo ar kabineto. Jie teigia: einu, einu ratais, o išėjimo kaip nėra, taip nėra.

Tarkite žodį mokyklos bendruomenei ir sau...

Mūsų vizija, skamba: „Minties“ gimnazija – šiuolaikinė gimnazija, kur kiekvienas yra svarbus. Gimnazija sudaro sąlygas kiekvienam mokiniui ugdytis pagal sugebėjimus. Tačiau ar visados kita pusė – mokinys – jomis pasinaudoja, ar jis visados atlieka savo pareigas? Deja, ne visados taip būna. O juk nuo mokinių veiklos rezultatų, nuo jų elgesio priklauso visos gimnazijos sėkmė ir įvaizdis. Todėl noriu visiems mokiniams palinkėti, kad būtų atsakingi ne tik už save, bet ir jautų atsakomybę už savo mokyklą. Norėtusi ir mūsų viziją perfrazuoti taip: gimnazija kiekvienam svarbi. O tai reiškia, kad kiekvienas mokins savo mokymosi rezultatais, elgesiu būtų vertas gimnazisto vardo, kad savo gerais darbais garsintų ją. Man asmeniškai gimnazijos sėkmė būtų ir mano sėkmė.

„PERTRAUKA“ dėkoja už pokalbį.

Almira Dambrauskienė, direktoriaus pavaduotoja, biologijos mokytoja metodininkė: „1989-ųjų rugpjūčio 31-ąją, kartu su direktoriumi dirbome mokykloje. 22 valandą 30 minučių direktorius prabilo: „Tai gal jau einame namo?“ ☺ Prieš pat pirmąjį mokyklos rugsėjį buvo daug rūpesčių: statybininkai dar nebuvo pabaigę savo darbo, reikėjo tvarkyti dokumentus, sudaryti klases, visa mokykla kvepėjo dažais. Jautėsi jaudulys ir nerimas, nes mokykloje nauji, nepažįstami mokytojai, nauja aplinka. Į mūsų mokyklą atėję mokytojai geri, darbštūs, kūrybingi. Mano atmintyje išliko daug gerų prisiminimų.“

Loreta Klimkevičienė, matematikos mokytoja metodininkė: „Prisimenu, kai atėjau į statybinį vagonėlį, esantį šalia mokyklos, ieškoti direktoriaus ir paduoti prašymą dėl darbo. Į mokyklą buvo kviečiami vaikų tėvai padėti tvarkyti kabinetus: dažyti sienas, kabinti karnizus, nešti suolus. Pirmaisiais metais dirbo apie 30 mokytojų, visi buvo labai draugiški, vieningi, mokykla dirbo dviem pamainomis. Kai tik pradėjau dirbti, mokykloje buvo labai klaidu, dažnai vaikai mane palydėdavo iki mokyklos valgyklos ☺.“

Nijolė Krivickienė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė: „Patys skaidriausi, gražiausi prisiminimai, kai atėjome visi jauni, gražūs. Mokytojams buvo surengta popietė, kad visi susipažintumėme. Kartu šventėme įvairias šventes, gaminome maistą. Mokykla po remontų – kvepianti dažais, švara. Reikėjo ir patiems valyti, tvarkyti mokyklą. Pradžioje buvo baugu, kadangi, kai aš atėjau dirbti čia, neturėjau jokio ryšio su mokykla, dirbau kitoje srityje. Bet kai gavau pirmuosius auklėtinius – įgavau pasitikėjimo. ☺ Prieš mokyklos atidarymą nerimas buvo jaunatviškas, o dabar mes susvetimėjome.“

Ligita Dauderienė, muzikos vyresnioji mokytoja: „Prieš pirmąjį rugsėjį mokykloje buvo daug dulkių. Mokinių tėveliai padėjo rinkti baldus, valyti dulkes. Visi mokytojai buvo jauni, pilni entuziazmo. Mokykloje buvo labai daug mokinių, net 10 pirmųjų klasių, mokykla dirbo dviem pamainomis. Mes tikėjome, kad mokykla bus garsi ir turės daug mokinių. Taip ir įvyko ☺.“

Zita Morkūnienė, rusų kalbos mokytoja metodininkė: „Prisimenu, kaip vaikščiojome tarp įvairių statybinių medžiagų, valėme langus, nešėme suolus. Labai smagu, kad mokiniai ir jų tėvai geranoriškai, su optimizmu padėjo tvarkyti mokyklos aplinką. ☺“

Reda Ambrazaitienė, rusų kalbos mokytoja metodininkė: „Mokytojai kartu su mokinių tėvais tvarkė mokyklą: dažė sienas, plovė langus, grindis, nešiojo suolus. ☺“

Kęstutis Paškevičius, dailės mokytojas metodininkas:
„Buvo labai smagu ir malonu dirbti, geras kolektyvas, gera atmosfera, puikus direktorius.“

Vaidotas Rulys, istorijos mokytojas metodininkas : „Kvepianti dažais, švari. Mokykloje buvo gausybė vaikų, tad teko dirbti dviem pamainomis ir namo grįžti gerokai sutemus. Mokyklos aplinka buvo panaši į statybviетę. Aplink ją buvo galima apeiti ratu. Skirtingai nei dabar, mokinių buvo tiek daug, kad vos galėjai praeiti koridoriais.“

Janina Tijušienė, matematikos mokytoja metodininkė: „Mokyklą prisimenu besistatančią. ☺ Visų pirma, į šią mokyklą atėjau kaip mama ir tais pačiais metais pradėjau čia dirbti. Pamenu, kad direktorius priiminėjo prašymus šalia mokyklos stovinčiame statybininkų vagonėlyje. ☺ Pačiai teko tvarkyti mokyklos vidų, padėti buvo kviečiami ir mokinių tėveliai.“

Jolita Vilkienė, rusų kalbos vyresnioji mokytoja:
„Neįprastos konstrukcijos, klaidi mokykla. Atsimenu, kai mokykloje vyko statybos, mes, mokytojai, kartu su vaikų tėveliais, darėme remontą: dažėme sienas, nešėme suolus, kabinome karnizus. Mokytojai draugiškai rinkosi kabinetus. Buvo smagi pradžia – nauja mokykla, naujas kolektyvas. ☺“

Zenona Mundrienė, ūkio personalas : „Kai dar dirbau mokyklos rūbinėje, mažieji mokiniai prašydavo manęs, kad padėčiau apsirengti: užsisėgti striukes, užsirišti kepures. Prisimenu, kai pirmaisiais mokyklos gyvavimo metais, mažiukai miegodavo pietų miego 11–15 kabinetuose. ☺ Mokykloje mokėsi daug mokinių, tad buvo didelis *širšulynas* – vieni lipdavo žemyn, kiti aukštyn, treči eidavo į kairę, ketvirti į dešinę... Žinoma, kartais atsitikdavo ir mažų nelaimingų atsitikimų, tačiau viskas greit išsprendavo. ☺“

Savo prisiminimais apie mokyklą pasidalijo ir ilgą laiką mūsų gimnazijoje dirbusios mokytojos.

Aleksandra Nevierienė, buvusi direktoriaus pavaduotoja ugdymui, matematikos mokytoja metodininkė: „Ši gimnazija man labai miela, nes joje išdirbau dvidešimt darbingiausių savo metų. Jos išskirtinumas – pagarbūs pedagogų santykiai su mokiniais, nuoširdus bendravimas mokytojų kolektyve. Čia visi mokytojai dirba iš pašaukimo. Matyt, tai ir turėjo nemažą įtaką tam, kad mokyklos darbo rezultatai vainikuoti gimnazijos statusu.“

Ant praeities ir dabarties pamatų kuriama ir ateitis. Tam, kad užfiksuotume mokyklos gyvenimą, pagrindinius įvykius ir nuotaikas, sulaukė kolektyvo palaikymo, įkūrėme muziejų. Esu jo iniciatorė ir įkūrėja. Man labai malonu, kad jis vis turtėja ir gražėja. Už tai esu dėkinga dabartinei muziejaus vadovei Emilijai Gedraitienei, lituanistei Janinai

Gedvilienei ir kitiems kolegoms, kurie kartu su gimnazistais tęsia pradėtą didžiulį darbą.

Jubiliejaus proga gimnazijos bendruomenei linkiu kūrybiško bendradarbiavimo, gerų santykių ir puikių rezultatų. Tik atminti, kad dalykiniai rezultatai nėra tokie svarbūs – daug svarbiau išlikti žmonėmis.“

Zita Vinkauskienė, buvusi ekonomikos ir geografijos mokytoja metodininkė: „Mano prisiminimai apie mokyklą, kuriai atiduota penkiolika metų, patys geriausi: puikūs mokiniai, draugiškas kolektyvas. Gal tik aš pati buvau nelabai draugiška... Yra tekę dirbti kitose mokyklose, tai niekur nėra tokio „rūpestėlio“, kolegoms nesveikina vieni kitų, kaip pas mus.“

Dažnai pagalvoju apie mokyklą, kaip sekasi kolegoms, bet... Reikia ir pailsėti! Linkiu didžiausios sėkmės tame sunkiame konkurenciniame kelyje, kai visi ieško vietos po saule. Bėgatinės kantrybės, sveikatos. To visiems reikia ir reikės!“

...Čia jų kelio pradžia

Šie žodžiai skamba ir gimnazijos himne. Atrodo, kad bėgantis laikas nepastebimas, bet, pasižiūrėjus į nuotraukas ant sienų, galima suprasti, kad mokyklą baigė jau 23 abiturientų laidos. Gimnazija keletą metų išleido pačias skaitlingiausias abiturientų laidas mieste. Didžioji dalis šiandien mokosi universitetuose, kiti suradę įdomias mokymo programas kolegijose.

Jubiliejų gimnazija pasitinka priimdama šiandieninius iššūkius ir pokyčius, atsiradusius dėl švietimo pertvarkos. Šiandien mokosi 576 mokiniai, juos moko 60 mokytojų. Pasikeitė gimnazijos vidaus estetinis vaizdas - mokiniai dėvi uniformas, gražėja ir turtėja kabinetai, atnaujintos kitos mokyklos erdvės, o labiausia visi kantriai laukia išorės pokyčių – renovacijos. Jubiliejai nestabdo darbų, o paskatina sėkmingai žengti į priekį. Svarbu, kad gimnazija eina tobulėjimo keliu, sudaro galimybes įgyti kokybišką išsilavinimą, kuria kiekvieno sugebėjimus atitinkančią ugdymosi aplinką, ugdo komunikacinius gebėjimus, socialinę kompetenciją bei vertybines nuostatas. Tai šiuolaikinė gimnazija, kur SVARBUS KIEKVIENAS, kur stengiamasi atrasti ir kurti, skatinti kiekvieną pasitikėti savimi, dalintis

sukauptais žinių lobiais bei patirtimi ir visada prisiminti, kad žmogaus darbas vertingas tik tada, kai dirbama patiriant sėkmes ir atsigręžiant į bendražmogiškas vertybes.

Janina Gedvilienė, lietuvių kalbos mokytoja

Gimnazijos šventinių renginių programa:

2014 m. spalio 16–25 d.	
16 d. 13 val.	Masinis 1800 metrų bėgimas miesto parke, skirtas gimnazijos 25-mečiui. Startas prie tilto per Nevėžį Nemuno gatvėje.
16 d. 17 val.	Pirmokų inauguracija. Koordinatoriai IV klasių vadovai. Iki 15 d. pilietiškumo pamokos gimnazijos muziejuje I klasių mokiniams.
17 d. 9 val.	Kraujo donorų akcija.
17–18 d.	Skautų draugovės „Gabija“ 20-mečio renginiai (atskira programa).
21 d. 13 val.	„Draugų diena“. Dalyvauja miesto progimnazijų ir gimnazijų kolektyvai.
22 d. 13 val.	Protų mūšis „5x5=25“.
23 d. 17 val.	Šventinis renginys „25-mečio žingsniai“.
24 d. 10 val.	Šv. Mišios Kristaus Karaliaus katedroje.
12 val.	Klasių valandėlės „Vartome gimnazijos istorijos puslapius“.
17 val.	„Prozos rudenėlis“. Almanacho „Ieškau ir randu-2“ bei leidinio „25-mečio žingsniai“ pristatymas.
18 val.	„Sugrįžimai“. Buvusių abiturientų vakaras.
25 d. 11 val.	Krepšinio turnyras „Minties“ taurei laimėti.
PARODOS:	<ul style="list-style-type: none"> •Dailės darbų paroda „Iš praeities skrynios“. •Situacijos žemėlapis muziejuje „Išskridę iš mūsų“. •Fotografijų paroda „Mano gimnazija“. •Mokinių darbų paroda „Suvenyras gimnazijai“.

Pasitikdama jubiliejų, mokyklos bendruomenė išleido mokinių kūrybos almanachą „Ieškau ir randu - 2“ bei mokyklos veiklą ir istoriją atspindintį leidinį – „25-mečio žingsniai“.

Mūsų gimnazijoje dirba dvi mokytojos, kurios baigė šią mokyklą. Tai anglų kalbos mokytojos - Jovita Ivanauskienė ir Renata Kuchalskienė. Sveikiname jas su artėjančiu mokyklos jubiliejumi. Kadangi praėjusiais metais kalbinome mokytoją Jovitą dabar kalbiname **Renatą Kuchalskienę**.

Kuriais metais baigėte 18-ąją vidurinę? Kas buvo auklėtoja?

Mokyklą baigiau 1997 metais, mano klasės auklėtoja buvo rusų kalbos mokytoja Stefanija Lapinskienė.

Ar vaikystėje svajote būti mokytoja?

Niekada nesvajojau būti mokytoja, bet, kiek prisimenu, kuomet vaikystėje su draugais žaisdavome mokyklą, visada būdavau mokytoja, o ne mokinė ☺

Kaip atvykote mokytojauti šioje mokykloje?

Tiesiog, kai baigiau studijas ir grįžau gyventi į Panevėžį, taip sutapo, kad mūsų mokykla ieškojo kelių anglų kalbos mokytojų. Viena jų ir tapau.

Kokie jausmai darbo pradžioje? (Sunku? Keista? Nejprasta? Drovu?)

Pradžioje buvo labai nejprasta, kad savo „gimtojoje“ mokykloje esu nebe mokinė, o mokytoja. Buvo keista, kad mano mokytojai man nebe mokytojai, o kolegos. Turbūt niekada neatsikratysiu įpročio kai kuriuos iš jų vadinti „mokytojtėmis“ ir mokytojais.

Ar dar jaučiatės „mokinė“?

Kartais taip. Ypač mokytojų susirinkimuose, kai aplink tiek daug mano pačios mokytojų.

Kuo skiriasi šandieniniai gimnazistai nuo jūsų?

Mes buvome ne tokie „išmanūs“. Neturėjome mobiliųjų telefonų, beveik nemokėjome naudotis kompiuteriais. Galbūt buvome vaikiškesni, ne taip skubėjome gyventi. Mūsų laikais netgi dešimtokai dar žiūrėdavo animacinius filmukus, ko šiuolaikiniai antroakai tikriausiai nebedaro ☺

Smagiausias nuotykis mokykloje.

Mokykloje patyriau daug įvairių smagių akimirkų. Tai ir ekskursijos, išvykos, įvairūs renginiai, vaidinimai. Ypač įstrigo dalyvavimas lietuvių kalbos mokytojų statytame spektaklyje „Pavasario giesmė“, skirtame Balio Sruogos 100-osioms gimimo metinėms. Labiausiai įsiminė ne pats vaidinimas, nes prieš auditoriją gerokai drebėjo kinkos, bet repeticijos su klasės draugais.☺

Kas džiugina ar stebina?

Džiugina mokinių nuoširdumas, mandagumas. Džiaugiuosi, kad mūsų gimnazijoje mokosi kūrybingi ir aktyvūs vaikai.

Ko palinkėtumėte mokiniams mokyklos 25-čio proga?

Nuotykių, svajonių, džiaugsmo, optimizmo. O vėliau, jau baigus mokslus, linkiu, kad gimnazija visada išliktų atmintyje ir tik iš gerosios pusės. Kad norėtūsi čia grįžti, aplankyti buvusius mokytojus, susitikti su klasės draugais.

Jūsų mėgstamiausias posakis.

Man labai patinka Mikės Pūkuotuko išmintis. Vienas iš jų – būtent Mikės posakis: „Vieni turi proto, o kiti neturi ir viskas“.

Dėkojame už išsakytas mintis – „Pertrauka“

Buvusių mokinių mintys apie mokyklą, gyvenimą ir save

Iš mokyklos laikų pamenu, kaip sutikome savo naują auklėtoją, matematikos mokytoją Viktorą Paknį. Klasės lentą apipaišėme ir užrašėme: „SVEIKAS ATVYKĖS, JAUNASIS PEDAGOGĖ“, nes jam buvo pirmieji darbo metai... Mes sužinojome, kad jis prastai mato, tai pagrindinį praėjimą lentos link, kur jis turėjo eiti, apraizgėme siūlais, kad eitų ir užkliūtų.... Visi laukėme, kaip įeis ir pargrius, o atsikėlęs prieš akis pamatys

sveikinimą!!! Deja, jis, įėjęs pro duris, nužvelgė klasės mokinius ir iškart pamatė raizgalynę. Šypstelėjęs perlipo mūsų labirintą :) Beliko tik pasidžiaugti sveikinimu ir padėkoti už sutikimą...

Būsimiems abiturientams noriu palinkėti daugiau mokytis, kad smegenys būtų „ištreniruotos“, kad senatvėje būtų lengviau su anūkais bendrauti ir suprasti jų „išmanius“ pokštus. ☺

Rita Lukėnaitė-Skrebienė, III-oji laida

Mokyklą prisimenu su šypsena, o kartais tiems laikams jaučiu nostalgiją. Gal aš buvau viena iš nedaugelio, bet mokykloje man buvo lengva ir paprasta. Mokytojai visada buvo geranoriški, rūpestingi, negailėdavo pagyrų ir pastangų nukreipti reikiama linkme. Net, kai turėjau galimybę išeiti į taip vadinamą "prestižinę" gimnaziją, aš pasirinkau 18-ąją vidurinę mokyklą, nes man čia buvo gera.

Ypač dėkinga esu tiems mokytojams, kurie jautė pareigą mokinius sudominti ir išmokyti. Nors kartais ir

pykdavau ant jų dėl griežtumo, bet, kai atėjo laikas laikyti egzaminus, supratau, kad jie neklydo. Tačiau vienas iš svarbiausių dalykų mokykloje buvo draugai, bendraminčiai, pirmosios, antrosios ir t.t. meilės, pykčiai, susitaikymai ir visi kiti patyrimai, kurie atsispindi dabartyje. Dvylika metų, praleistų 18-oje vidurinėje mokykloje, man yra svarbūs ir be galo mieli iki šiol.

Renata, X-oji laida

Dvylikos metų „kokteilis“ pats saldžiausias „Paskutinis skambutis“ (nors jau praėjo dešimt metų) dar vis skamba mano širdyje, o prisiminimus apie pirmąją ir vienintelę mokyklą – „Minties“ gimnaziją norisi vadinti saldžiausiu gyvenimo kokteiliu... Čia prabėgo linksmiausias ir nerūpestingiausias mano dienas. Kai mokiausi, atrodė, kad mokykloje sunku, verčia mokytis, erzina nuolatinė kontrolė. Tačiau šiandien galiu pasakyti visai kitaip. Čia praėjo gražiausi mano metai. Pažvelgusi į praeitį, dabar suprantu, kad gimnazija ruošė mus gyvenimui. O viskas priklauso tik nuo mūsų pačių.

Gimnazistai, būkite aktyvūs ir išnaudokite jums suteiktas galimybes. Mokykitės tiek, kiek turit jėgų. Vis dėlto

mokykloje pasidėsite didžiausius pagrindus. O kai išeisite į gyvenimą, ten jau jūsų nepasitiks nerūpestingos dienos...

Mokykloje dirbantiems mokytojams norėčiau padėkoti už mums dovanotą širdį. Gaila, kad apie jūsų gerus ir teisingus siekius supratau tik užvėrusi mokyklos duris. Linkiu jums išlikti jaunatviškiems, nepamirškite humoro jausmo ir nuoširdaus bendravimo. Visiems linkiu, kad mokykla liktų vieta, į kurią visada smagu sugrįžti, nes kartais taip norisi išgirsti tą jaukų šurmulį koridoriuose, kuris užpildydavo kiekvieną tuščią kampelį.

Dovilė Barvičiūtė, XII-oji laida

Esu iš XVIII laidos (2008-2009). Mokyklos administracija turėtų puikiai prisiminti mūsų laidą, o taip pat ir nutrūktgalvišką ir pašėlusią E klasę. Kaip 1997 atėjau į 1E klasę rugsėjo mėnesį, taip ir pabaigiau IVE klasę :) Tie pokyčiai ir virsmai iš vidurinės į gimnaziją, pasirinkimo galimybė, aplinka, kuri supo ir keitėsi, manau, kiekvienam davė labai daug. 12 metų tie patys koridoriai, bendrklasiečiai, mokytojai. Mes buvome maištininkų klasė, bet labai vieninga. Jei "bėgome" iš pamokų tai visi drauge, jei krėsdavome išdaigas, tai kaltę prisiimdavome visi. Tas branduolys visuomet buvo, o tai gyvenime sudėliojo svarbų teiginį: „Nesvarbu, koks lyderis bebūtum, be komandos tu esi niekas, ir viską pasieksime tik bendru darbu ir vieningu

tikslo siekimu“. Gražiausias ir smagiausias akimirkos prabėgo mokyklos aplinkoje.

Dabar dirbu vadovaujamą darbą vienoje kompanijoje. Įgyvendiname labai gražų projektą, reprezentuojantį mūsų šalį ir valstybę, projektas mažina socialinę atskirtį, skatina ne tik turizmo bet ir kultūros, aplinkos ir kitus sektorius. Tikiuosi, kad pažangiai siekiant įgyvendinti ir sumoderninti švietimo sistemą mokyklose šis projektas bus įtrauktas į programą ir mūsų „Minties“ gimnazijoje mokiniai turės galimybę susipažinti su savo krašto istorija, papročiais ir tradicijomis virtualioje aplinkoje.

Su 25-uoju jubiliejumi!
Ieva Eišinaitė

Buvusių mokinių mintys apie mokyklą, gyvenimą ir save

Mokyklą, kartu su bendraklasiais baigėme 2006-aisiais. Jau praėjo aštuoneri metai, tačiau viskas atrodo lyg būtų buvę praėjusių savaitę. Metus mokykloje taip pat prisimenu gana ryškiai. Kartais tas laikas atrodė sunkus ir niekada nesibaigiantis, tačiau, žiūrint iš dabartinės perspektyvos, viskas buvo paprasta ir lengva. Visi sunkumai, kurie neduodavo ramybės mokykloje, buvo j naudą – tikrąja to žodžio prasme buvo dedami pamatai gyvenimui. Viskas buvo paprasta, turėjom klasės auklėtoją, kuri visus pažinojo, vadino vardais. Visi draugai buvo pažįstami, žinojai, ko gali iš kiekvieno laukti. Mokantys mokytojai, taip pat buvo pažįstami – kiekvieną dieną, kiekvieną pamoką žinodavai, kur eiti, ką atsiskaityti, ko tikėtis... Buvo aišku, pas kurį kontrolinio metu gali žvilgtelėti į užrašus, o pas kurį geriau net neturėti tokios minties, nes vien už ją gali gauti dviem balais mažesnę įvertinimą. Tikrai buvo paprasta, deja, gyvenime pasirodė viskas sudėtingiau.

Mokytojai buvo skirtingi bet dauguma šaunūs, tikrai stengėsi atiduoti turimas žinias savo mokiniams. Labai įsimintinas direktorius E.Samas – mokyklos galva – ramus, paprastas ir, mano nuomone, labai teisingas, sugebantis puikiai ir ramiai spręsti konfliktus ir gerai suprantantis mokinius. Matyt, dar prisimena, kad ir pats buvo jaunas, mokėsi mokykloje ir krėsdavo išdaigas. Be to, jis tikrai yra savo dėstomo dalyko profesionalas, prisimenu, kaip 2003 metais, Lietuvos vyrų krepšinio rinktinei žaidžiant Europos čempionate buvo suorganizuota galimybė aktų salėje tiesiogiai žiūrėti varžybas. O rinktinei laimėjus aukso medalį, po dviejų ar trijų pamokų, leido visiems norintiems sutikti krepšininkus ir neiti į pamokas. Kita šauni valdžios atstovė pavaduotoja Almira Dambrauskienė – vienas

mėgstamiausių jos užsiėmimų – gaudyti tuos, kurie, sumaišę aprangos kodą, į mokyklą ateidavo su treningais. „Užsirovus“ ant jos, nieko kito nelikdavo, kaip tik apsisukti ir grįžti namo persirengti.

Šiandien įvertinu ir tai, kad mokykloje pamokos trukdavo vos 45 minutes, po kurių būdavo 20 minučių pertrauka. Per ją galėdavai su bendramoksliais sėdėti ant baltos palangės priešais mokytojų kambarį ir mokyklos šurmuly aptarinėti rūpimus klausimus arba valgykloje gerti arbatą iš puodelių, dažniausiai be ąselių, mėgaujantis dar šiltomis bandelėmis. Kai kurie mokiniai savo pertraukų laiką net žvarbiomis dienomis leisdavo už mokyklos kampo, elektrinės ar gretimų daugiabučių kiemuose kartu traukdami cigaretės dūmą...

Džiaugiuosi, kad turėjau šaunius, atsidavusius mokytojus, parengusius tolimesniam gyvenimo keliui, kad turėjau puikius bendramokslius, su kuriais linksmai leisdavom ne tik valandas klasėje, tačiau ir po pamokų. Dabar, prisiminęs tuos laikus, pavydžiu jums, besimokantiems. Branginkit akimirkas, leidžiamas mokykloje, nes jos, nors ir ne visada džiugina, tačiau tikrai išsina į naudą. Džiaukitės jaunomis dienomis ir išnaudokite jas, mokykitės, tačiau nepameskite galvų dėl baigiamųjų egzaminų: jie svarbūs, tačiau tik vėliau suprasite ir pamatysite, kad gyvenimas jums ruošia žymiai sunkesnius egzaminus. Klausykite mokytojų, jie turi patirties, ir jūs, brangieji mokiniai, nors ir labai protingi, tačiau žinote dar ne viską. Džiaugiuosi, kad jūs mokotės šioje gimnazijoje ir linkiu jums geriausios kloties.

Mindaugas Liškauskas, XV-oji laida

„Leiskite kas nors grįžti į dešimtą klasę ir su malonumu viską pakartosiu iki pat mokyklos baigimo! Mokykla buvo mokslo, nerūpestingumo, linksmybių, rimtumo ir kantrybės šventykla. AČIŪ JAI UŽ TAI! :)“

Mikas Armonavičius, XVIII-oji laida

Patys gražiausi prisiminimai apie renginius, jų organizavimą, kasdien matomus draugus, linksmas pertraukas valgykloje, nuostabią klasę, puikią auklėtoją, šaunius mokytojus... Vien tik geri prisiminimai apie MOKYKLĄ!

Agnė Balzaitė, XVIII-oji laida

Ačiū mokyklai!

1989-ųjų rugsėjo pirmoji man, kaip ir Panevėžio 18-ajai vidurinei mokyklai, buvo pirma. Aš buvau mažas, o mokykla didelė ir nepažįstama. Tačiau metai bėgo ir viskas keitėsi. Mokykla atrodė vis mažesnė ir jaukesnė ir jau vos talpino mūsų juoką bei veržlumą. Didžiuojuosi, kad būtent čia praleidau visus dvylika savo mokyklinio gyvenimo metų.

Marius Pūkis, X-oji laida

SVEIKI, ČIA MES – PIRMOKAI – NORIME „ĮSIPAIŠYTI“ ! GIMNAZISTŲ GRETAS...

I a klasė

Mūsų klasėje yra 28 mokiniai (9 mergaitės ir 19 berniukų) ir... viena labai gera auklėtoja. Visi mokiniai yra iš skirtingų mokyklų (daugiausiai iš „Ažuolo“ pagrindinės mokyklos bei „Šaltinio“ progimnazijos).

Klasė labai sportiška: 4 berniukai lanko Futbolo akademiją, kiti treniruojasi krepšinio, regbio aikštelėse, turime kovinio sporto gerbėjų - bokso, taekwondo metairie. Laisvalaikiu ne tik sportuojame, turime ir kitokių pomėgių: daugelis mėgsta piešti, braižyti, skaityti knygas, šokti, dainuoti, klausytis muzikos, groti gitara, žiūrėti filmus ir, žinoma, leisti laisvalaikį su draugais.

Mūsų klasė – tikra GYVŪNŲ MYLĖTOJA. Mes auginame daug naminių gyvūnų: šunų, žuvyčių, kačių, šinšių, žiurkėnų, vandens vėžlių, papūgų. Mėgstame mes ir keliauti, nes tai yra nuotykių ieškojimas, pasaulio pažinimas ir bendravimas. Nors klasė draugiška, bet tobula būti negali, nes visų charakteriai skirtingi: vieni yra ramaus būdo, o kiti tiesiog nenustygstantys vietoje. Gimnazijoje jaučiamės labai gerai, ji gerbia mus, o mes gerbiame JĄ.

Diana Pranciulytė

I b klasė

Rugsėjo 1-ąją Panevėžio „Minties“ gimnazijos duris atvėrėme mes – nauja **Ib klasė**. Klasės auklėtojos Vilmos Montvilaitės susidarytas pirmas įspūdis apie mus yra labai geras ir auklėtoja tikisi, kad toks liks visus ketverius metus. Auklėtoja džiaugiasi, kad ši klasė viena iš stipriausių pirmųjų klasių, džiaugiasi ir dėl jaunuolių draugiškumo, bendravimo bei daug kitų gerų savybių. Iš pat pradžių įsimintiniausiu auklėtiniu tapo Egidijus Žiulpa dėl rankos įtvoro. Yra ir daugiau įdomių ir spalvingų asmenybių, bet gal apie tai vėliau... Auklėtojos požiūriu, klasėje nėra jokių problemų, priešingai, klasė draugiška, bendraujanti, atsakinga. Jos nuomone, geri auklėtiniai tie, kurie yra paklusnūs, savarankiški, atsakingi, komunikabilūs ir t.t.

O MES TOKIE IR ESAME. Auklėtoja palinkėjo mums daugiau savarankiškumo, sėkmės, nuoširdumo, palinkėjo, kad būtume mylimi ir laimingi.

Auklėtojos mintis užrašė Milda Lileikaitė

I c klasė

„Minties“ gimnazijoje mes mokomės jau antrą mėnesį. Gimnazija mums labai patinka. Pirmą savaitę buvo be galo painu ir klaidu, o kartu ir linksma klaidžioti po mokyklą, ieškant kabinetų. Nors mokyklos koridoriai – kaip labirintai, bet į ją einame su noru, todėl greitai pripratome ir jaučiamės puikiai.

Mūsų klasė pati šauniausia! Joje 8 merginos ir 21 vaikinai, todėl tikrai neliūdna. Nors vaikinų dauguma, bet klasės seniūnė Viktorija puikiai vadovauja ir valdo. Turim pasidžiaugti, jog vaikinai labai sportiški – jau nuskynė dvi pergales tarpklasinėse krepšinio varžybose. Šaunuoliai!

Turim ir kitokių sportininkų – „ėjėjų“ į „KUBĄ“ komandą bei „išėjėjų“ iš pamokų grupę. Su jais jau bendrauja mūsų draugė – socialinė pedagogė. Taigi, dienos gimnazijoje bėga greitai, įdomiai, šauniai. Tikimės, kad po pirmokų „krikštynų“ būsim pilnateisiai gimnazistai ir tapsime dar šaunesni...

Kamilė Valickaitė

I d klasė

Mes, I d klasės mokiniai, surinkti net iš keturiolikos skirtingų mokyklų. Įvairovė pavydėtina. Gal tuo mes ir įdomūs? Klasėse vos telpam, braškam per siūles, nes mūsų net visi 30 asmenybių. Bet visiems vietos užtenka. Kartais esame išdykę, o kartais ramesni (kai pavargę arba po matematikos pamokų). Ne viena mokytoja mus jau pagyrė – tikimės ir toliau išlaikyti gerą drausmę, puikią atmosferą ir vieni kitus. Dar kartais ilgimės senų draugų, bet jau pripratome ir beklaidžiodami po mokyklą susiradome naujų. Linkime ir kitoms klasėms draugauti ir jaustis taip pat puikiai.

Visų vardu – Kornelija Liaudanskaitė

Nuo šių mokslo metų mūsų gimnazijoje – nauji veidai. Tai psichologė K.Tarutienė bei tikybos mokytoja – D.Tabokienė. Kviečiame paskaityti interviu su tikybos mokytoja Dalia Tabokiene.

Kokie pirmieji įspūdžiai mūsų gimnazijoje?

Klaidi gimnazija - kartais reikia pagalvoti, kaip sugrįžti koridoriumi atgal.

Ką galite pasakyti apie pirmuosius susitikimus su mokiniais. Nustebino, pradžiugino, išgąsdino?

Kai kurios klasės pasirodė triukšmingas, bet dauguma šilti, protingi ir nuoširdžiai bendraujantys. Ypač pasirodė nuoširdūs susirinkusieji į Ateitininkų būrelį.

Ar seniai dirbate tikybos mokytoja? Kur dirbote anksčiau?

Dirbu jau devynioliktu metus, anksčiau dirbau K.Paltaroko gimnazijoje bei „Aušros“ (dabartinėje pagrindinėje mokykloje).

Tiesus klausimas: Ar sunku dėstyti tikyba?

Be abejo, nes kai kurie mokiniai nemotyvuoti, nesidomi. Bet stengiuosi sudominti, o su rimtais gimnazistais įdomu padiskutuoti įvairiomis temomis.

Su kuo lengviau bendrauti su mergaitėmis ar berniukais?

Gal kiek lengviau su mergaitėmis, bet smagu ir su berniukais, jie santūresni, daugiau mąstantys.

Kokių turite pomėgių?

Skaitau, keliauju, mėgstu šokti, bet mielai dirbu ir žemės darbus sode ar kaime.

Ačiū ir sėkmės.

Tadas Kaunelis, IIc klasė

SVEIKINAME

- Gimnazijos skautų draugovę „Gabija“ su 20-uoju gimtadieniu.
- IIIb klasės gimnazistę Brigitą Kulytę, išrinktą gimnazijos mokinių parlamento prezidentę.
- Gimnazijos muziejininkus Aukštaitijos regiono mokyklų muziejų apžiūroje laimėjusius I vietą.

Pokyčiai ir gimnazijos bibliotekoje

Didžiulis gyvenimo tempas, milžiniškas informacijos srautas, agresyvi vaizdų kultūra verčia ieškoti tinkamos atsvaros. Tai gali būti knygos, atitinkančios mokinio amžių, suvokimą ir poreikius. Žinoma, bibliotekos darbuotojų reikalas tuos poreikius suprasti ir vis kilstelėti aukštyn. Nereikia neigti naujų technologijų. Galima suderinti skaitymą ir vaizdų kultūrą, kad kiltų ir vidinė kultūra. Todėl jau keleri metai bibliotekos skaitytojai kviečiami į teatralizuotus, vizualinius (su kūrinių ekranizacijomis) knygų pristatymus. Svarbiausia, pasiektas tikslas – vis dėlto skaito! Laukia naujų pristatymų. Tada pamėgstama ir rimtesnė knyga.

Pristatymų metu skaitykla pasipuošdavo piešiniais, iliustracijomis, kuriuos piešdavo I-II klasių mokiniai, padedami ir dailės mokytojų. Neatsisakydavo paprašyti nupiešti ir vyresnių klasių mokiniai. Ne vienerius metus knygų pristatymus pajavairindavo teatro mokytojos Ramutės Stasevičienės mokinių gyvai vaidinamos ir filmuotos ištraukos. Ekranizacijas parengti talkindavo informacinių technologijų mokytojai.

ŠIAIS MOKSLO METAIS skaitytojus pakviesime į naują vizualinį L.H. Anderson knygos „**Kalbėk**“ pristatymą. Tęsimė jau tradiciniais tapusius renginius: „**Knygų Kalėdos**“, „**Nominacijų popietė**“, skaitymo skatinimo projektus. Kitos temos tegul kol kas išlieka paslapyje... Bibliotekos lankytojų laukia ir naujovės. Su technologijų mokytoja Jolanta Simonavičiene ir jos „Menų pastogės“ būreliu žadame skaityklai pasiūti patogių sėdmaišių. Be to, kuriame stalo žaidimų žaisloteką, kad būtų galima rasti jaukų kampelį atspūsti nuo pamokų.

Paminėdamos gimnazijos 25-metį kviečiame į nuotraukų parodą, atspindinčią bibliotekos istoriją. Pamatysite, kaip keitėsi biblioteka – nuo mažų patalpų ir už durų eilėje laukiančių netelpančių pradinukų iki didžiulių erdvių. Pradžioje buvo prijungta erdvi patalpa vadovėliams, o nuo 1999 metų padidėjo bibliotekos patalpos, turime net dvi skaityklas su kompiuteriais, multimedija.

Laukiame jūsų knygų pasaulyje. Gimnazijos bibliotekininkės

ĮDOMUS IR PROVOKUOJANTIS...

Rugsėjo 30 – spalio 1 dienomis, kartu su direktoriaus pavaduotoja Ramute Stasevičiene ir lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitiene klausėme seminaro „Darnaus vystymosi ir vystomojo bendradarbiavimo nuostatų stiprinimas bendrojo ugdymo mokykloje“. Dvi dienas Trakų rajone, Jovariškiuose, gilinomės į globalines problemas ir bandėme jas nagrinėti. Seminaro pertraukose taikėme aktyvius metodus, kurie padėjo geria įsivaizduoti situaciją. Verta žinoti, jog mūsų mokykla yra viena iš 7 mokyklų Lietuvoje, patekusių į šį projektą.

Tai yra tęstinis projektas, todėl spalio 10 dienos rytą įvykusi socialinė provokacija „Šiuokšlės mokyklos kiemelyje“ buvo viena iš šio projekto dalių. Norėjome pažiūrėti, kaip reaguos gimnazistai, pamatę prišiuokšlintą mokyklos kiemą. Tikimės, kad mokyklos bendruomenė aktyviai įsijungs ir susidomės į šio projekto vykdomas akcijas mūsų mokykloje.

Gabrielė Grinkaitė, IIIa klasė

Propaguojant tradicines ir netradicines sporto šakas, skatinant kuo daugiau bendruomenės narių sportuoti ir stiprinti sveikatą. Spalio 9 d. startavo projektas „Ateik ketvirtadienį-3“. Vyko krepšinio turnyras 3x3 bei krepšinio triatlonas. Sėkmingai pasirodė pirmokai.

SPORTAS VISIEMS

Spalio 16 dieną vyko masinis 1800 metrų bėgimas, kuriuo prasidėjo renginiai, skirti gimnazijos 25-mečiui. Bėgikų neišgąsdino ir blogas oras: į startą miesto parke gausiai susirinko ir mokiniai, ir mokytojai. Kartu su auklėtiniais dalyvavo klasių vadovai. Distancija buvo įveikta nuotaikingai.

Geriausiai sekėsi šioms mergaitėms: I vieta – Grėtei Dainevičiūtei, IVa kl., II vieta – Gintarei Ivanauskaitėi, II d kl., III vieta – Jovitai Jasėnaitėi, IVa kl.

Nepralenkami buvo berniukai: I vieta – Mantas Mažeika, IIe kl., II vieta – Modestas Mažeika, IV c kl., III vieta – Dovydas Aliūkas, IIIb kl.

Lauksime kitų susitikimų.

Milda Masilionytė, kūno kultūros mokytoja

Laikraščio „Pertrauka“ numerį išleido ir platino Panevėžio „Minties“ gimnazijos jaunieji korespondentai.

Redaktorė: lietuvių kalbos mokytoja Janina Gedvilienė. Maketuotoja: IT mokytoja Inga Rulienė. Laikraštį padaugino Gintautas Gelžinis.

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119

Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete: <http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/laikrastis-pertrauka>